

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr. Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobkyně: **Polytronic Praha s. r. o.**, se sídlem náměstí Přátelství 1518/2, Praha 10, zast. JUDr. Ing. Vladimírem Nedvědem, advokátem, se sídlem Kostelní náměstí 233/1, Litoměřice, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 427/31, Brno, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 29. 1. 2016, č. j. 3975/16/5300-21442-711674, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 30. 9. 2019, č. j. 15 Af 30/2016 - 38,

t a k t o :

- I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Finanční úřad pro Ústecký kraj (dále jen „správní orgán prvního stupně“) rozhodnutím ze dne 17. 4. 2015, č. j. 1160165/15/2514-50523-507833, dodatečným platebním výměrem, doměřil žalobkyni daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2011 ve výši 229.275 Kč a současně jí uložil zákonnou povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 45.855 Kč.

[2] Žalovaný v záhlaví uvedeným rozhodnutím změnil rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v úvodní výrokové části tak, že doměřil žalobkyni podle pomůcek daň z přidané hodnoty za zdaňovací období 3. čtvrtletí roku 2011 ve výši 173.666 Kč (namísto částky 229.275 Kč) a stanovil jí povinnost uhradit penále z doměřené daně ve výši 34.733 Kč (namísto částky 45.855 Kč). Učinil rovněž změny v části I. a v části VI. a rovněž v části týkající se bankovního spojení. Ve zbytku ponechal výrok rozhodnutí správního orgánu prvního stupně beze změny.

[3] Žalobkyně napadla rozhodnutí žalovaného žalobou u Krajského soudu v Ústí nad Labem (dále jen „krajský soud“), který ji shora specifikovaným rozsudkem zamítl.

[4] Žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) nyní proti tomuto rozsudku brojí kasační stížností. Jelikož spolu s kasační stížností stěžovatelka nezaplatila soudní poplatek za její podání, vyzval ji Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 4. 11. 2019, č. j. 4 Afs 389/2019 -

12, k jeho uhrazení ve stanovené lhůtě 15 dnů a poučil ji o následcích nevyhovění této výzvě.

[5] Uvedené usnesení bylo doručeno do datové schránky zástupce stěžovatelky dne 6. 11. 2019. Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku tedy počala stěžovatelce plynout dne 7. 11. 2019 (čtvrtek) a uplynula dne 21. 11. 2019 (čtvrtek). Stěžovatelka však ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila.

[6] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích“), který v § 9 odst. 1 stanoví, že: *„[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřiblíží.“*

[7] Jelikož stěžovatelka ve stanovené lhůtě soudní poplatek nezaplatila, Nejvyšší správní soud řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavil.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 27. listopadu 2019

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu